

var et Land, man kunde byde det mest utrolige, for det tænkte ikke paa at gøre Gengæld. Man har saa travlt med at paa-dutte os, som ønsker og arbejder for en Ændring i vor Handelspolitik i en mere forretningsmæssig, jeg kunde ogsaa sige mere mandig Aand, at en saadan vilde skade specielt Landbrugseksperten. Da vi imidlertid paakalder en saadan Ændring netop til Fordel for Eksperten, er det en noget mærkelig Tale, og efter Statsministerens Udtalelser i Gaar haaber jeg, at man fremtidig maa være fri herfor. Derimod betænker jeg mig ikke paa at sige, at den evige Proklamering i Tide og Utide af Danmarks Uvillie mod at benytte sine Vareskranker, sine handelspolitiske Vaaben overhovedet, kort sagt Proklameringen af sin Villighed til at tage mod Alverdens Lusinger uden at rynke Panden eller at blinke har kostet dette Land uendelige Værdier og maaske dybest inde er en af de medvirkende Aarsager til, at vi sidder i det, som vi sidder, Landbruget ikke mindst. Det forekommer mig saa ligetil, at alle maa kunne se det. Og hvis man ikke kan det, kan man jo paa Tomandshaand spørge saa godt som hver eneste af vore udenrigsministerielle Repræsentanter og Forhandlere, specielt i de særlig interesserede Lande, hvor disse Spørgsmaal har været brændende, og man vil da som Regel faa de mest aabenhjertige Svar.

Den højtærede Statsminister sagde i Gaar, at selvfølgelig har vi en Handelspolitik. Det er rigtigt, og under de nuværende Forhold er jeg sikker paa, at der af vore forskellige Forhandlere og vore Repræsentationer ude omkring er gjort, hvad der kunde gøres. Men man kan med en noget forslidt Traver sige, at vi ganske vist har en Handelspolitik, men vi har ikke noget at have den i. Vi har en Handelspolitik, men vi har ikke haft Midler til at føre den igennem. Det er Sagen, og man vil kunne faa den bekræftet overalt baade ude og hjemme.

Det er da disse Midler, vi vil skaffe, og som efter vor Mening maa skaffes. Dermed være ikke sagt — det ønsker jeg at understrege meget —, at vi fra vor Side ønsker en overmodig Politik, en Udfordrings Politik. Vi ønsker kun en fuld Gensidighedens Politik, en Lige-for-lige-Politik, en positiv Forhandlingens Politik, som paa Forhaand kan gøre det klart for Udlandet, at dette Land har baade Evne og Villie til at værne sine økonomiske Interesser, og som derfor paa Forhaand har Udsigt til at forskaane os for den Slags ensidige

Overgreb, som vi jo desværre Gang paa Gang har været udsat for.

Det er en saadan Politik, og kun en saadan, vi ønsker at føre. Hertil tjener Lovforslagets § 4, i Henhold til hvilken det skal være Regeringen muligt at skabe sig en baade taktisk og reel bedre Stilling udadtil til Afløsning af det hidtidige vaabenløse System. Behandler et fremmed Land os ugunstigt, eller vanskeliggør det forsættligt danske Afsætningsmuligheder, vil det altid være muligt indenfor den nugældende Toldtarif at finde Positioner, som ganske overvejende refererer sig til Import fra det paagældende Land, og disse Positioner maa saa efter Forslaget anvendes som Forhandlingstoldsatser, efter nøjagtig den samme Recept, som næsten hvert eneste Land rundt om i den øvrige Verden anvender og frembyder Eksempler paa. Det er muligt, ogsaa indenfor det bestaaende Traktatsystems Rammer og uden at ramme andre Lande end dem, som skal rammes, at skabe en saadan Politik, og dette bør altsaa sættes i System, indtil en fuldkommen Nyordning af vor samlede Handelspolitik eventuelt kan træde i Kraft, saaledes som vi haaber det maa blive Resultatet af de Undersøgelser, der nu er bebudet og lovet.

I øvrigt taler Lovforslagets Bestemmelser for sig selv. Jeg skal endnu blot tilføje, at det er min sikre Overbevisning, at alene Eksistensen af det Instrument, som vi hermed ønsker skabt — selv om Værget aldrig maatte blive draget af Skeden —, vil vise sig af uhyre taktisk og faktisk Værdi, alene fordi dets Vedtagelse vil kundgøre det, som i Øjeblikket er det mest fornødne, nemlig at med Danmark vil man herefter ikke kunne faa det, som man ønsker det, og at vor handelspolitiske Passivitet, som hidtil har gjort os til en Fabel for Omverdenen, er afløst af Villie og Midler til Selvhævdelse til Gengæld. Det er i denne Aand, vi ønsker Lovforslaget opfattet, modtaget og udnyttet, og hermed skal jeg anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes Onsdag den 9. ds. Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.